

# RAPPORTNYTT

UTGITT AV



NUFOC

Nr.

3 1980



NORSK UFO CENTER

Postboks 1155, 5001 Bergen.

Bidrag til vår konkurranse om gamle UFO-observasjoner.

Fra en abonnent i Fredrikstad (redaksjonen har navn og adresse) har vi mottatt en beretning om en observasjon fra 1920.

Vår abonnent skriver:

"Vedlagte observasjon ble gjort av min nå avdøde bestemor og hennes mor i 1920, og er etter min mening et fint eksempel på en psykologisk UFO-opplevelse. Min bestemor hadde ventet til vår "ufologiske" tidsalder før hun våget å fortelle om opplevelsen til noen. Betegnende for årsaken til dette, er noe hennes mor sa til henne etter de hadde opplevd fenomenet sammen: 'Ikke si noe om dette til noen, for det er ingen som vil tro oss allikevel'.  
"Eller er det det? - legger vår abonnent til.

Videre opplyser han om at hverken hans bestemor eller oldemor ble ansett for å være utilregnelig, eller ha hang til å drive gjøn med andre mennesker.

Og her er historien:

De ovenfornevnte kvinner oppholdt seg ved 21.- tiden om kvelden i et hus i Lakkegaten i Oslo. Det var klarvær, vindstille og mørkt. Ingen måne synlig.

Det begynte med at de hørte harpemusikk som spilte melodien: "Ungdom, ja ungdom, jeg ber deg". De gikk da bort til vinduet og åpnet dette da musikken syntes å komme utfra. De fikk da se et sterkt rødlig lysende objekt, som en fem-krone målt i utstrakt arm. Det befant seg da rett over Hausmarks bro, men ble mindre og mindre, mens musikken ble svakere jo lengre objektet fjernet seg fra dem. Da objektet ble borte, hørtes ikke lenger musikken.

Kommentar:

Vel, redaktøren kjenner ikke ovennevnte melodi, men den må sannsynligvis være kjent langt utover vårt solsystems grenser, hvis det er så at den kom fra det beskrevne objekt.

Vi får foreløbig plassere bidraget i klasse for musikkdrevne UFOer og håpe på flere bidrag fra våre lesere - gjerne flere observasjoner med lyd/musikk, da disse synes å være "mangelvare" i v å r tid.

Bidragsgiveren er dog garantert gratis abonnement på Rapportnytt for 1981, da det ved fristens utløp - 1. juni - ikke var mottatt andre bidrag til denne konkurransen.

Red.

RAPPORTNYTT, Norges eneste offisielle UFO tidsskrift.Utgitt av Norsk UFO Center, Vestlandet.

Post og bestillingsadresse: Norsk UFO Center, Postboks 1155  
5001 Bergen. Postgiro: 3 07 08 10

---

Utkommer 5 ganger i året. Abonnementspris: Kr. 30.-

---

Ansvarlig utgiver: Finn W. Kalvik. ☎ 05 - 28 01 26

Redaksjonsmedarbeidere: G. Bertelsen. Kenneth Nilsen. Marit Boge.  
Per Ottesen. Red.sekretær: Egon Nielsen. ☎ 05 - 16 09 78

---

Internt UFO Forum. Medlemsblad for Norsk UFO Center.

Bestilling: Ved å sende inn kr. 80.- (årsgebyr) til NUFOC, Hovedkassen, Boks 291/4801 Arendal, Postgiro: 3 92 82 80, oppnås tilknytning til NUFOC. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum, med 6 nummer pr. år.  
Redaktør: Terje Hansen. Red.sekretær: Anne Mostad. ☎ 032 - 27 7 78

---

NUFOC Nord-Norge: Postboks 19 / 9433 Sørvik. ☎ 082 - 72 3 32

---

NUFOC MIDT-NORGE (Sentraladministrasjon): Postboks 2119 -  
7001 Trondheim. ☎ 075 - 59 9 13

---

NUFOC Øst-Norge: Postboks 14 / 3133 Duken. ☎ 033 - 83 6 06

---

NUFOC Sør-Norge: Grensen 4 / 4800 Arendal. ☎ 041 - 22 0 86

---

NUFOC Vest-Norge: Postboks 1155 / 5001 Bergen. ☎ 05 - 28 01 26

---

Rapportsentralens ekspedisjon: F.W. Kalvik/ Armauer Hansensvei 11  
5030 Landås ☎ 05 - 28 01 26

---

Global seksjon: Gunnar Bertelsen  
☎ 05 - 14 50 77

Fylkesleder Østfold:  
Arne Smevik. ☎ 032 - 54 6 60

Trykk: Svein Anthun.  
NUFOC - Vest.

Fylkesleder Hordaland:  
Gunnar Bertelsen/Davanger,  
5310 Hauglandshella.

# R A P P O R T N Y T T nr. 3 1980.

I dette nr. skriver vi om:

|                                                      |      |        |
|------------------------------------------------------|------|--------|
| Norske observasjoner.....                            | side | 4-10   |
| Havareerte UFOer, siste del.....                     | "    | 11-12  |
| Underlig virkning fra lysende UFO.....               | "    | 13     |
| Professor offentliggjør 6 års UFO-forskning.....     | "    | 14-15  |
| Gjenfunn av 3 grad.....                              | "    | 16-19  |
| Jonathan Bugbees UFO.....                            | "    | 20     |
| Bortført av ukjent luftfartøy?.....                  | "    | 21-23  |
| Sylindrisk objekt fotografert over Canary Islands... | "    | 24-25  |
| Kontakt med humanoider i Malaysia.....               | "    | 26-28. |



1979

var et magert år når vi ser tilbake på antall innkomne UFO-rapporter. Sælle 29 observasjoner ble innmeldt til Rapportsentralen. Av disse ble hele 23 klassifisert som "ukjente" som igjen gir oss 79,3% av uforklarte himmelfenomener i fjoråret.

Presseartikler om UFO-fenomener, tatt i betraktning, var aktiviteten noe større enn vårt arkiv viser. Men dette har trolig årsak i at vi er måtelig representert med feltforskere i noen strøk av landet, og da særlig i Nord-Norge. Trolig vil denne mangel bli eliminert i løpet av dette år, da vår kontaktmann og hans medarbeidere i Narvik-distriktet er igang med en vervekampanje i vår nordlige landsdel. Ved siden av dette, kommer det jevnt inn med nye medarbeidere i Sør-Norge, så utviklingen er positiv.

Trass i denne bedagelige UFO-aktivitet i fjoråret, ser vi i VG av onsdag 11. juni i år, at forskningen etter liv i universet gjør fremskritt. - "Det finnes andre sivilisasjoner ute i verdensrommet som forsøker å komme i kontakt med oss". Russiske astronomer har beviset, men får ikke lov til å innrømme det offentlig!

Dette forteller den britiske journalisten: Henry Gris i et eksklusivt intervju med den kjente astrofysiker professor: Nikolai Kardashov.

N O R G E

v/FWK.

000074/IRøyse - Ringerike.

"Vi var tre veninner ute på tur på Røyse", forteller Vibekke Risan. "I retning sydvest så vi en "stjerne" som beveget seg mot oss og ble større. Litt etter begynte den å blinke som et fly. Da den nærmet seg lavtflygende, ventet vi å høre lyd fra objektet.

Da vi ingen lyd hørte, og heller ikke så noen vinger på gjenstanden, ble vi helt paralyisert. Hendelsen ble faktisk glemt, men jeg tegnet gjenstanden for min mor, og senere så vi identisk med min tegning, et bilde i en bok. Der ble den karakterisert som et moderskip!"

Vitnene så gjenstande på meget kort avstand i høyde med en lysmast på det nærmeste, og stemmer de oppgitte mål, skulle gjenstanden ha en lengde på ca. fire meter.



Rapportsentralen.

Tegning: Trond Pedersen.

Desember-januar 1970-71.Trondheim.

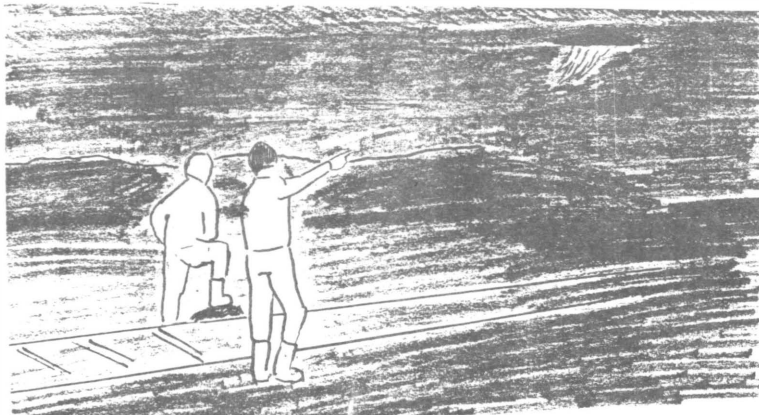
Tid: kl. 07,30 - 08.00

Obs.tid: 15-20 minutter.

"Vi arbeidet på Munkvoll stasjon (Gråkullbanen)", forteller Bjørn Havik, "da jeg la merke til en lysende gjenstand som kom fra Ugla st. (fra syd) i retning byen (Nord).

Jeg gjorde min arbeidskollega oppmerksom på tingen, og vi så begge at den passerte over oss, men på grunn av tåken kunne vi ikke danne oss noen mening om hva det var. Vi så stikkflammer under skyggen og er sikker på at fly, det var det ikke.

Hva annet det kunne være, er vanskelig å svare på, men jeg har hele tiden trodd på at det måtte være et UFO. Hva annet kunne fly så stille?"



Sønn til Bjørn Havik, vår seksjonsleder i Trondheim, Leif Havik, har følgende kommentarer til hendelsen:

"Da dette er blitt sett av min far, kan jeg få tilføye at det sannsynligvis er blitt sett noe interessant. Jeg kan huske at han fortalte om synet da han kom hjem fra arbeidet, men i og med min svake interesse for slike ting i min tidlige ungdom, kan jeg ikke si noe nøyaktig om måned eller dag.

Jeg må også få tilføye at hendelsen sannsynligvis har gjort et dypt inntrykk på hans personlighet. Dette tror jeg fordi han kan sitte å betrakte himmelen i timevis, og det er det vel neppe mange i hans alder som gjør".

Leif Havik/SA

Tegning: Trond Pedersen.

030180/IHissy - Arendal.

Vitnet betraktet stjernehimmelen da han ble oppmerksom på et intenst hvitt lys omkring et ovalt objekt, matt sølvfarget, som befant seg i ca. 100-150 meters høyde. Objektets diameter 10-15 meter. Det fløy i sørvestlig retning.

Lyset skiftet plutselig fra intenst hvitt til intenst rødt, deretter til intenst hvitt igjen.

Før objektet forsvant over nærmeste ås sås ingen flere fargeendringer. Det ble observert over sjøen. Hastigheten var langsom, ca. 40-50 km. i timen eller mindre. Det var ingen lyd å høre fra objektet.

Det var en stjerneklar kveld, ingen skyer, nesten fullmåne - som var dagen før, og meget god sikt. Obs.tid: 1-2 minutter.



Rapportsentralen.

Tegning: Trond Pedersen.

100180/IVenabygd.

"Jeg så ut gjennom vinduet", forteller vitnet, "og fikk da øye på en rød lysende kule som steg langsomt opp på himmelen, stoppet så og stod stille en stund før den plutselig forsvant.

Været var klart og klokken var ca. 16,30. Hvor lenge jeg så den, kan jeg ikke med sikkerhet si, men godt og vel ett minutt".

Per Ottesen/Øst

100180/IIVinstra.Flere røde kuler.

Ragnvald Nygård kom gående hjem ca. kl. 21.30 torsdag den 10. januar, og oppdaget plutselig en stor, rød kule som kom opp fra vest, antagelig fra Fefor eller Fagerli. Han ropte på sin kone som kom ut og observerte det samme. Hun så den også gjennom vinduet. Deres sønn, Rolf, og hans kone Venke, så også objektet gjennom vinduet fra sitt hus som ligger vegg i vegg med det andre.

Objektet var en rød, stor kule, ca. 10 cm. på strak arm, hvilket vil si en ganske anselig størrelse. Den var strekt lysende, skarpt rød, og steg sakte opp over horisonten (dalsiden) og kom sakte inn over dalen mens den hele tiden steg. På siden av kulen, nærmest som en utvekst på høyre side (mot nord) var det noe som av Ragnvald Nygård ble karakterisert som en lysende, blinkende kule, mens hans kone mente det virket mer som "stikkflammer".

Etter ca. 20 minutter, da objektet stod midt over dalen, ble det plutselig borte, det "sloknet". Det var mørkt, klarvær, og ifølge rapporten var objektet tydelig foran månen. Lyset på selve objektet var sterkt, nærmest blendende, mens "vedhengene" blinket. Det ble ikke hørt noen lyd, og vitnene utelukker både fly, helikopter og satelitter som mulig løsning.

Da objektet var så stort, holdt seg oppe så lenge, og ikke i sluttfasen dalte noe ned før det "sloknet", vil vår medarbeider for sin egen del si at han mener også varmluftsballong kan utelukkes. Der er også i år vært mange slike på Vinstra, og de er ganske enkle å avsløre. Hastigheten var den samme hele tiden, og vind og vindretning er ikke oppgitt i rapporten, men erfaringsvis går vinden i dalen mer sør/nord, og den har ganske sannsynlig ikke vært ført av vinden.

Vitnene er helt pålitelige, og det er ikke tvil om at de har sett noe som var helt uvanlig.

Per Ottesen/Øst

Rapportnytt's årgang 1979, kan ennå skaffes. Send inn kroner 30.- på vårt postgironr.: 3 07 08 10, og merk talongen: Årgang 1979. 130 sider aktuellt UFO-stoff !

NUFOC'S Rapportnytt  
BOX 1155-5001 BERGEN

090280/I

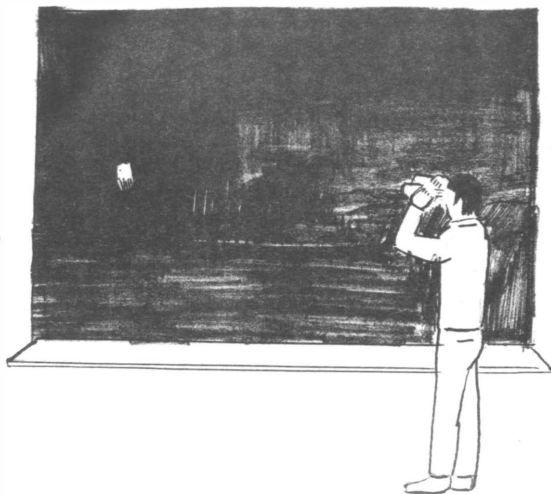
Kalandseidet.

(Bygrensen: Bergen - Os.)

Ingen ballong!

Den 9. februar klokken 23,00, får Norvald Hammerstad øye på et flammefarget objekt som kom over fjellet i øst med en hastighet av ca. 800 km/t. Det var overskyet, østlig bris og minus 3<sup>o</sup>. Avstand til objekt anslås til 1000 meter, og obs.tiden til ett minutt.

"Min første reaksjon var at det kunne være et fly, men jeg så



straks at det var noe annet", forteller Hammerstad. "Med min kikkert fikk jeg bekreftet det, og da så jeg flammer under objektet. Det var som et stort bål inne i en ballong. Men alle yttersidene gikk sammen med mørket, og flammene virket som uberørt av farten". Vitne var også Astrid Hammerstad. Objektet var synlig hele tiden til det forsvant bak skogen i vest. Høyden var hele tiden 30<sup>o</sup> over horisonten.

Bemerk likheten med denne observasjonen, med den over Trondheim, nærmere bestemt ved Munkvoll st. - side 5.

Kredit: Nils Inge Olsen/Rapportsentralen

## Flyvende Tallerkener over Gudbrandsdalen ?

Det begynte allerede tirsdag 18. mars i år, da brødrene Sigmund og Harald Skullerud (henholdsvis 16 og 10 år gamle) så et lys som beveget seg i nordøstlig retning over himmelen. Dette var i Rudsbygd, noen få kilometer nord for Lillehammer mot Gausdal.

De fortalte at lyset lignet en stjerne, men at det så ut til å holde vanlig flyhøyde. Dessuten beveget lyset seg fortere enn flyene pleier. Det var orasje (eller gul/oransje) av farge og holdt stø kurs. Jeg er tilbøyelig til å utelukke at dette kunne være en satelitt, da lyset blir karakterisert som sterkt. Hva nå enn dette var, så dannet det opptakten til de forskjellige observasjonene onsdag 19. mars, da det virkelig ble fart i sakene.

Mathea Surnflødt, som bor i Vestre Gausdal, nærmere bestemt i Olstad, observerte kl. 16,00 om ettermiddagen en blank, rund gjenstand som fløy i stor fart sørover på den klare himmelen. Hun fortalte at gjenstanden holdt stø kurs, men forsvant uten at den ble borte bak noe.... (etter konferanse i telefonen gjentok hun dette, og sier at i det blanke solskinet virket det som om gjenstanden "fløt ut" i lyset og forsvant ut av syne på den måten). Hastigheten anslo hun til "som når man kaster en ball". Hun var helt sikker på at gjenstanden var metallisk, og beklager at de andre i værelset ikke rakk å se den før den forsvant.

Klokken 22,00 samme kveld så Rolf Jarle Toftstuen og Gry Hansen, fra Fåvang i Gudbrandsdalen, et gulrot-gult, rundt lys med en noe lysere korona over horisonten i nordvestlig retning. I den neste halvtimen begynte lyset, som lignet fullmånen, men var noe mindre, å bli spiss nederst. Til slutt hadde lyset form som en "hellende halvmåne" (tallerkenform?) med et mørkt trekantet innhugg i øverste del. Lyset forsvant tilslutt ned bak åsen i nordvest.

Dette fører oss igjen tilbake til Rudsbygd (ca. 2 km. sør for Folleby denne gang):

Magne Sørmo var ute for å slukke lyset på veranda'en ca kl. 22,45 da han observerte en "kjempestjerne" i nordvest. Fargen var skarpt gul-orange. Den skiftet via orange til rødt, og da Sørmo fikk tak i sin kikkert (20x50), kunne han tydelig se en elliptisk (tallerken-) form på objektet. Med ca. 5 minutters intervaller skiftet objektet kurs og høyde. Sørmo fikk også varslet sin kone og datter for å få bekreftet observasjonen. Objektet forsvant på den måten at det ble mindre og mindre, enten ved at det forsvant i stor hastighet eller "løste seg opp". (Se Mathea Surnflødt's observasjon før på dagen).

En kollega av Sørmo, fortalte at han hadde lagt seg ved 23,00-tiden denne kvelden, men at det ble så unormalt lyst i soverommet at han hadde stått opp for å se hva det var som gjorde dette, da det ikke var mulighet for at billys kunne nå soveromsvinduet. Han så ingen ting, og da han gikk tilbake til soverommet var det igjen helt mørkt der. Dette var i samme retning som Sørmo observerte det ellipseformede lyset.



Familien Medby, observerte også samtidig med Sørmo, gjenstanden fra bilen de kjørte i, og vil forhåpentligvis senere gi egen rapport om hendelsen. Sørmo anslo avstanden til objektet til ca. én mil, mens både Sørmo's kollega og familien Medby, angivelig skal ha sett det adskillig nærmere, men altså bare ha oppfattet det som et unormalt lysfenomén.

Per Ottesen/Øst



Observasjonene som omtales i dette nummer, er markert med kryss.

HAVARERTE UFO-FARTØYER OG "SMÅ MENN" 5. del v/Gray Barker.

Forts fra nr. 2/80. Oversetter: Per Ottesen.

Som avslutning på denne artikkelserien, hopper vi igjen inn i samtalen mellom Len Stringfield og Gray Barker:

Gray: Har disse vesener blodsirkulasjon ?

Len : Ikke blod som oss. Det er en veske, men der er det også slutt på likheten. De kroppene (likene) jeg kjenner til, f.eks.; har ingen forplantningsorgan, og de ser mest ut som om de er tømt ut av en støpeform.

Gray: Vil du på denne måten sammenligne dem med det vi kaller kloner?

Len : De er ikke kloner med mindre de er laget med utgangspunkt i en original, ett eller annet sted.....

Gray: Er det mulig at de er automater (roboter) ?

Len : Det vet vi rett og slett ikke. Igjen må jeg innrømme at mine informasjoner er begrenset. Jeg synes å ha en god del opplysninger i noen henseende, og i andre har jeg heller lite av faktiske opplysninger. Dette gjør det også vanskelig å slå alt sammen for å få det fulle og hele bildet av denne saken. Igjen må jeg bare si at det er mitt bestemte inntrykk at de er humanoider, men at de på mange måter er biologisk ulik oss. Jeg er også hemmet på den måten at hvis jeg frigir for mange opplysninger kan jeg avsløre mine kilder, og det samme kan skje med stedet de arbeider.

Gray: Med andre ord, du har snakket ansikt til ansikt med mennesker som virkelig har sett disse likene ?

Len : Ja, til og med med forskjellige vitner som alle har sett dem selv.

Gray: Har du sett noen fotografier av dem ?

Len : Nei, det har jeg aldri sett, men jeg vet at det finnes fotografier av dem, for jeg har selv snakket med mennesker som virkelig har sett dem. En av dem falt nærmest ut av stolen da jeg viste ham en tegning jeg hadde, for den var identisk med fotografier han hadde sett.

Gray: For å komme tilbake til den skeptisisme som Clark uttrykker...

Jeg mener det må være naturlig at en del av de yngre forskere mener det er larest å avvise mye av tidligere tiders -40. og 50 -årenes - bevisførsel, da de føler seg så fjernt fra det, og at de har blitt fortrolige med nye, dramatiske saker, så som angivelige bortførelser.

Len : Ja, jeg er redd vi er blitt "old-timers". Mange mennesker, slik som deg selv, som har drevet med UFO-forskning i 'ørtten' år, sier dette til meg. Noen sier også at disse yngre mest ønsker å akseptere det abstrakte, paranormale, utenomeksistensen eller hva du måtte ønske å kalle det. Jeg antar at jeg er konservativ da jeg fortsatt tror at UFOene kan være utenomjordiske.

Gray: Jeg synes at noen av de 'fyere' teorier er meget interessante. For eksempel, som du antyder i din originale versjon av dette dokumentet, er det temmelig sikkert at det er en psykisk komponent i noen av observasjonene. - Selv om man må kunne regne med at det også kan være et utslag av en avansert teknologi, selv om den ikke hadde et større forsprang på oss en f.eks., om min bestefar hadde blitt stilt ansikt til ansikt med et fjernsynsapparat.



Len : Ja, jeg skjønner hva du mener, og det må innrømmes at en god del av de informasjonene jeg har gitt her er heller underlige. Skal man dømme etter vanlig menneskelig standard kan vel en god del av dette karakteriseres som unormalt. Men de humanoidene som ble funnet i de havarerte fartøylene er virkelig "kjøtt og blod", og det er tross alt sterke fysiske beviser, og akkurat av den typen vi har vært på utkikk etter. Selvfølgelig kan jeg ikke bevise dette, for jeg kan jo ikke legge frem likene til utstilling. Jeg håper jeg kan finne frem til en måte å avsløre navn og steder på, men jeg kan ikke svikte mine kilder. En annen sak er det at så lenge jeg kan garantere vitnene anonymitet, dukker det opp nye som tør å fortelle det de vet om disse tingene, men selvfølgelig håper jeg fortsatt at jeg en dag vil finne noen som tør å stå frem med navn.

Gray: Du virker 100 prosent overbevist!

Len : Nei, jeg er som i såpereklaamen, 99 prosent overbevist, men som sakt dukker det stadig opp flere vitner, og jeg føler meg derfor ganske sikker i min sak. Men 100 prosent overbevist blir jeg først den dagen jeg selv ser fartøylene og likene. Det jeg gjør nå, er å høre på meget troverdige vitner og si at jeg er villig til å tro på det de har å fortelle, selv om jeg ikke kan bevise noe som helst. Jeg prøver ikke å påtvinge noen dette, jeg bare legger det frem som forsker, og jeg mener at det fortjener å bli vurdert seriøst.

Slutt.

Se forøvrig Stringfields foredrag annet sted i dette nummer.

Følgende abonnenter har innbetalt beløp utover abonnementsprisen til støtte for bladets drift:

Kroner 100.-

Eirik H. Devold. - Alfred Grotle. - Nils H. Rustad.

Kroner 30.-

Odd Behn. - Leif Brataas. - Dagny Bjølsen. - Harald Bysheim. - Per Ivar Godvik. - Leif Havik. - Eirin Isaksen. - Trond Johansen. - Svein Johnsen. - Hans Petter Kaurin. - Vidar Kristensen. - Pavel Tichy. - Johannes Rimås. - Birger Sween. - Kåre Solli. - Kristian Willumsen. - Paul Chaffey. - Stig Henriksen. Jan Stavenes.

Kroner 20.-

Alf J. Andersen. - H. R. Andersen. - Tom R. Berentsen. Eddy Hansen. - Ivar Langvik. - Hans Larsen. - Vilhelm T. Børs Lind. - Espen Nicolaisen.

Tilsammen kroner: 1030.00

Hjertelig takk !!

Underlig virkning på grunn av lysende UFO. av Mildred Bieseles.

Direktør Joe Santangelo, Massachusetts, repr. for MUFON, har avgitt en rapport om en observasjon som fant sted ved vegen mellom Senackentacket og Joseph A. Sylvia State Beach, om kvelden den 27.3.79.:

Wesley Gruman (19) kjørte nordover mot Oak Bluff, Mass; ca. kl. 20,00 da han la merke til et grønt lyspunkt som skinte bak sanddynene mellom ham og stranden. Da han nærmet seg lyset, som han først trodde kom fra "lysstikker" på stranden, hørte han en lavfrekvens summing fra bilradioen.. Da han nådde det punkt på vegen hvor han hadde et uhindret utsyn over stranden, så han at "gløden" kom ut av en lysende, gulgrønn sylinder som tilsynelatende lå og fløt i vannet ca. 200 fot borte. Da han stoppet bilen for å studere cylinderen nærmere, kunne han se at den var ca. 30 fot lang, avrundet i begge ender, og hadde ingen synlige åpninger eller utstikkere.

Objektet begynte nå langsomt og stille å heve seg opp av vannet. Som det steg opp, viste vannet samme bevegelse som når en båt eller et annet stort, fysisk objekt blir løftet opp. Fra førersetet så han det heve seg helt til toppen av vinduet kuttet av utsikten. Han åpnet derfor bildøren og gikk ut på vegen. Han hadde på billysene og lot motoren gå.

Stranden og vannet var nå opplyst av gjenstanden, som begynte å øke farten i oppstillingen. Gruman bestemte seg for å hente en 12 volts kvartslampe som han hadde inne i bilen, men han oppdaget da at han ikke kunne bevege andre deler av kroppen enn hodet.

Da sylindere hadde forsvunnet ut av syne, gikk Gruman tilbake til bilen (motoren var ennå igang) og kjørte direkte til Oak Bluff politistasjon for å fortelle om hendelsen. En politioffiser fulgte med ham tilbake til stedet. Offiseren ringte derfra til en kavalerist som sluttet seg til dem. Klokken var da 20,30. Det var klart og tørt vær og helt stille. Det ble ikke gjort noe forsøk denne kvelden eller neste morgen på å lete etter spor e.l.

Santangelo forteller om en merkelig ettervirkning som Gruman ble oppmerksom på dagen etter. Hans armbandsur, et støtsikkert og vannrett Timex stålur, hadde fortnt seg den natten observasjonen fant sted, og den viste 3 dager for mye (uret var utstyrt med kalender). Dette betyr at uret viste den 30. i måneden i stedet for den 27. Han hadde ikke brydd seg med å korrigere det, fordi det ville ta ganske lang tid. Dagen etter hendelsen viste imidlertid uret den 28., hvilket selvfølgelig var korrekt. Og da Santangelo arkiverte sin rapport, viste fremdeles armbandsuret til Gruman rett tid.

# Professor offentliggjør 6 års UFO - undersøkelse.

Dr. Harley Rutledge, har offentliggjort visse deler av den 6 år lange vitenskapelige undersøkelsen av UFOer, som han ledet mens han arbeidet ved fysikkavdelingen ved Southeast Missouri State University i Cape Girardeau.

I løpet av 6 års perioden hevder professoren at han og medarbeiderne opplevde 153 observasjoner av 174 hendelser.

Fireogtretti av observasjonene klassifiserer han som utrolige fordi UFOene viste fysiske eller adferdsmessige egenskaper som langt overgår vår moderne teknologi.

Rutledge, som ledet "Project Identification" - en organisasjon av vitenskapsmenn, ingeniører, studenter og amatørastronomer, oppnevnt for å studere UFO-fenomenet, sier at ved 32 hendelser virket det som om UFOene reagerte på ham og de andre Project-medlemmene. "Det virket faktisk talt som om de lekte med oss".

UFO-undersøkelsene har omfattet et område som strekker seg ca. 5 mil nord av St. Louis og ca. 12 mil vest av elven Mississippi og inn i Illinois.

Project'et har logget 26 observasjoner av 37 UFOer nær Piedmont hvor undersøkelsene begynte i april -73, sytten observasjoner av 117 UFOer i nærheten av Mississippi-elven langs en 10 miles strekning fra Perryville til Sikeston. Men 48 observasjoner av 50 UFOer ble gjort i, eller i nærheten av selve Cape Girardeau.

Ofte svevet UFOer over, eller nær byen, sier Rutledge. I ett tilfelle rapporterte en jente at hun ble forfulgt av en liten tallerken som fløy i høyde med tretoppene. Objektet blendet piken ved å sette et skarpt lys ned på henne idet hun nådde husdøren. To vitner bekreftet opplevelsen.

Rutledge forteller at mange av UFOene ble observert i bevegelse og at 41 UFOer forandret bevegelse enten ved å starte, stoppe eller forandre retning. I noen saker fløy svevende lys over himmelen i løpet av brøkdelen av et sekund - i lav høyde og til og med under skydekket.

Rutledge så selv et lys som utførte et plutselig 90 graders dreier, hvorefter lyset ble slått av 20 sekunder senere. "Dersom dette objektet hadde masse, ville en slik dreier ha vært umulig", understreker Rutledge, "men jeg har sett en rekke ting som virket utrolige".

Blant de 174 UFOene som ble observert av Project-deltagerne, var 88 stk. lyskuler, 5 stk. "slo seg på", 47 sluknet, mens 36 slo seg både av og på.

Seks forskjellige farger ble sett. Femti off-hvite, 27 orange, 21 hvite, 7 røde, 5 gule og endelig to grønne lys. Fem av lysene skiftet farge.

Syv farkoster ble observert, deriblant to tallerkenformede og én kuleformet. En av tallerkene ble sett i dagslys av Rutledge selv fra hans kontor ved universitetet. Det kuleformete objektet ble også sett i dagslys - det skiftet farge og forsvant.

I motsetning til populærfremstilling av UFOer på TV og kinoer, var det kun tre av de UFOene som Rutledge og hans stab observerte, som avgav lyd.

Atten observasjoner fant sted i dagslys og ytterligere 18 i skumringen. Disse 36 observasjonene utgjør nesten 25% av det totale Project-materialet, og de ble gjort under forhold hvor sollyset ville ha opplyst en hvilken som helst farkost på himmelen.

"Jeg er ikke alene om å se disse tingene", påpeker Rutledge. I løpet av de 153 observasjonene, har 622 personer vært representert, mere enn 30 Project-medlemmer og godt over 100 forskjellige mennesker som tilskuere. Det betyr at gjennomsnittlig var det 4 vitner tilstede ved hver observasjon.

"Hvordan kan noen UFO-undersøkelse - eller enkelstående observasjon, være bedre dokumentert en denne?", spør han.

Rutledge lover at han snart vil frigjøre flere forbløffende resultater fra Project-undersøkelsen til det offentlige.

"I begynnelsen dannet vi en organisasjon for å søke etter sannheten og presentere den for offentligheten", slår Rutledge fast.

"Til å begynne med var jeg forsiktig med å beskrive noen av våre utrolige opplevelser i frykt for latterliggjørelse. Vi har derfor vært svært forsiktige med ikke å fremme noen ubegrunnede påstander", avslutter dr. Rutledge.

Charleston Mo Enterprise Courier, 6. des. 1979./ Overs: Kenneth Nilsen.

#### UFOer over den spanske hovedstad.

I en beretning fra Madrid, fortelles det at det natten til 28. november -79, er blitt observert et UFO over byen. Observasjonen strakk seg over flere timer - fra kl 01,00 til 08,00 om morgenen. Objektet var trekantet og utsendte et rød-blått lys.

To Mirage-jagere fra det spanske luftvåpen viste seg omsider over byen for å nærmere undersøke UFOet, men da var "fuglen fløyet".

Ganske mange hovedstad-beboere ringte radio Madrid og rapporterte hendelsen, og dette førte til at flere hundre mennesker samlet seg på forskjellige steder i byen for å betrakte UFOet. Flere tok fotos av objektet. Under det syv timers lange tidsrom, hadde radiostasjonene ulike forstyrrelser på nettet.

Noen UFO-spesialister er av den oppfatning at det skal eksistere en undervannsbase for ikke-jordiske vesener ved øygruppen Balearene, nærmere bestemt ved Mallorca og Ibiza. Denne teori baserer seg på tallrike observasjoner av UFOer i dette område.

Kanarische Nachrichten 13.12.79./R.M.K.

G J E N F U N N A V 3. G R A D. av Leonard H. Stringfield.

overs: Dag Ove Johansen/Nord.

1. Del.

Dette foredraget ble holdt på MUFON-symposiet 29.07.78.  
Fra FSR nr. 4/79.

Siden UFO-fenomenet dukket opp omkring annnen verdenskrig, gjenstår ett avgjørende faktum: Flertallet av verdens befolkning tviler fremdeles på eksistensen av denne "Foo-fighteren". Enda et faktum: De fleste av verdens vitenskapsmenn tror heller ikke på UFO'er. Skjønt et lite antall av sammenslutningen innrømmer i dag at de er i villrede, og av og til ganske nysgjerrige p.g.a. UFO-rapportenes hårdnakkehet.

For de av oss som hengir oss til seriøs UFO-forskning på alle profesjonelle plan, er det ikke tvil om at en virkelig ubuden gjest besøker oss nå og da. Vissheten om dette er frustrerende. I dag etter 31 år med iherdige anstrengelser, har våre undersøkelser ikke ført til noen avsløring av UFO-fenomenets sanne natur, dets opphav eller hensikt - og jeg må tilføye: vi har heller ikke lyktes i å få åpnet døren inn til den påståtte offisielle hemmelighetsfære, inn til de virkelige "harde" bevisene, eller om dere vil, de ekstraordinære, nøkterne og håndfaste bevis vi alle har lett etter. Tar vi i betraktning UFO-fenomenets lange og unnvikende historie og en like unnvikende offisiell holdning, står forskningen vår i dag ved en korsvei. Her finner man en deling i to retninger, en voksende og skarpere divergens hos opinionen når det gjelder UFO-fenomenets natur og opphav.

En hovedretning mener at UFO-fenomenet er parapsykologiske, besøkende fra en annen sfære, fra en annen dimensjon, og at alle paranormale bevis som blir rapportert i forbindelse med UFO'er utelukker en enkel "skrue og mutter" - fysisk forklaring. Denne hypotesen, hevder retningens forskere, utelukker de interplanetariske "skrue og mutterromskipene".

Den andre hovedretningen, nå ansett for å være den konservative retningen, postulerer at UFO'ene er fysiske og konstruerte maskiner som kommer fra fjerne strøk i rom og tid fra andre solsystemer. Denne tro innebærer at den utenomjordiske rasen har overvunnet problemet med de enorme avstandene i verdensrommet og utviklet sterke psykiske krefter som de kan manipulere menneskets hjerne med når de finner det hensiktsmessig. Ved hjelp av dette postulatet kan alle rapporterte paranormale begivenheter forklares.

Det er selvfølgelig mange andre utfordrende teorier, noen slår sammen de to hovedhypotesene, og andre overser fullstendig kjente fakta. Teorier er frie, de går for fem øre dusinet.

I sine anstrengelser for å vandre nedover begge hypotese-stiene, fortsetter forskningen i dag å undersøke UFO-rapporter, korrelerer og databehandler de innkomne data, computerundersøker fotografier, holder konferanser og symposier, og sliter med de over 13 000 UFO-rapporter fra Air Force's PROJECT BLUE BOOK som er blitt lagt ut til offentlig gjennomsyn ved National Archives i Washington.

Det er derfor ikke tilfeldig at UFO-forskere har sørget for et bekvemt språk for sine medbrødre, slik at begivenhetene kan bli skikkelig beskrevet, en terminologi som gjør at UFO-rapporter kan bli skikkelig klassifisert.

Apropos terminologi, låner vi en side fra den eminente dr. J. Allen Hyneks bok: "The UFO-Experience, a scientific inquiry". Fra dette hovedverk har vi nå fått NÆRKONTAKT AV FØRSTE, ANDRE OG TREDJE GRAD, etiketter som dekker en hypotetisk rekke av omstendigheter et menneske observerer et UFO på nært hold med. Dette inkluderer fysiske eller elektromagnetiske effekter på vitnet eller dets omgivelser, eller et møte med en fremmed skapning.

Popularisert av filmen av samme navn: (Nærkontakt av 3. grad), er uttrykket blitt allemannseie. Nå kan alle og enhver ta del i disse usedvanlige og bizarre hendelsene. Men det er enda en hendelse som "den fremmede" av 3. grad står bak. Det er en hendelse som bare er kjent gjennom rykter. Selv kunnskapsrike forskere innrømmer at de bare kjenner til dette gjennom uklare kilder, og når de så etterforsker disse vage kildene nøyere, støter de mot plutselige blindgater.

Gjennom tålmodighet, utholdenhet og forsiktig og høflig diplomati, har jeg vandret gjennom de mange skyggeaktige labyrinter, og til min overraskelse har jeg funnet enkelte lyspunkter i de mange såkalte blindgatene. Det jeg har funnet i disse kildene beskriver hendelser som jeg kaller for GJENFUNN AV 3. GRAD.

GJENNFUNN AV 3. GRAD refererer selvfølgelig i første rekke til fremmede vesener. For å være mer nøyaktig refererer jeg til hendelser der et UFO har havarert og hvor både fartøyet og besetningen er blitt gjenfunnet av militære personell som ble sendt ut til stedet. I følge mine kilder er disse fartøyene med sine forulykkede besetningsmedlemmer (karakterisert som humanoider) blitt tatt vare på i visse militære installasjoner hvor de er blitt inngående studert under de strengeste sikkerhetssmessige tiltak.

Nå er det for første gang fremkommet tilstrekkelige data som støtter noen av de gamle påstandene om gjenfunne fartøyer. Men ser man tilbake på 50-årene, var det intet ønske dengang om å følge opp de rapporterte påstandene med intensive undersøkelser. På den tiden bedrev aktive forskere, inkludert meg selv, lite annet enn å håne og spotte. Vi trodde vi hadde gode grunner til det.

Årsaken til denne "spotten" var en eneste stor skrøne som verserte på den tiden: jeg tenker på boken BEHIND THE FLYING SAUCER av Frank Scully, utgitt i 1950. I korte trekk gikk den ut på at en "tallerken" hadde havarert i Aztec, New Mexico i 1948. Scully fortalte at en vitenskapsmann han hadde møtt, hadde biter av metall fra innsiden av fartøyet, noe som skulle være bevis på at tallerkenen var fra det ytre verdensrom. Nærmere undersøkelser avslørte imidlertid at Scullys vitenskapsmann var ren svindel. Etter at også boken ble ettertrykkelig avslørt som bløff, noe som fikk enorm publisitet, ble det ikke lenger god tone blandt objektive forskere å skrive eller snakke om havarerte UFO'er og deres påståtte mannskap av "små mennesker".

Det endelige dødstøtet fikk boken da US. Air Force benektet ethvert kjennskap til at et UFO var tatt i forvaring ved Wright-Patterson-basen. Jeg husker at jeg ringte gen.løytn. John O'Mara, etterretnings-sjef ved flybasen og spurte om de påståtte funn. Svaret var kort og konsist: "Latterlig!"



Scullys historie var så nøye og komplett skrevet at enkelte forskere i dag undres på om boken og/eller avsløringen av den var planlagt. Og til tross for benektelser og mistanker om etterforskningen, har havari- og gjenfunn-historiene vart ved. Så - som lyn fra klar himmel - mens jeg forberedte manus til min bok: SITUATION RED, THE UFO SIEGE (Doubleday), dukket nye og pålitelige kilder opp. Og til min store forbauselse dukket det etter utgivelsen av boken i 1977 enda flere kilder opp med det de visste om saken. En etter en falt brikkene på plass og begynte å danne et bilde.

Nå tror jeg tiden og stedet er inne: nemlig Dayton, Ohio, ganske nær Wright-Patterson basen. Der må vi nå satse for fullt fremover. Vi må undersøke de gamle ryktene nøye igjen. Og vi må også på ny se på muligheten av en storstilt offisiell dekk-kampanje og hvorfor.

Hvis en eneste av de påståtte gjenfunn-hendelsene er sanne, eller hvis bare en eneste av mine informasjonskilder snakker sant, da står menneskeheten like foran et sjokk! Støttet ved den plutselige avsløringen - eller påtvungen innrømmelse - gjennom en offisiell uttalelse om saken, vil antagelig gjennomryste menneskenes livsstil, deres filosofi, og selv deres økonomi.

Og hvis det er sant at fremmede humanoider er blitt funnet og holdt preservert ved en eller flere militære installasjoner, da må vår regjering og alle ansvarlige regjeringer, forklare hvorfor de har holdt saken hemmelig så lenge. Vi må deretter med full rett spørre hva annet de har holdt skjult i forbindelse med UFO-fenomener av mer skremmende natur?

Etter at offisielle myndigheter hadde gått ut med uttalelser av dette omfang, ville det nok bli en voldsom reaksjon fra publikum. Det ville blitt reist krav om flere skjulte fakta, og som alltid ellers, ville skylden bli lagt på en eller annen, eller et eller annet byrå. Og på toppen av denne listen ville man nok finne militære myndigheter og andre hemmelige byråer.

Massemedier ville også få en del av skylden. Hvor var deres dyktighet når det gjalt å søke sannheten? Det er merkelig at enkelte av massemediens dristige medarbeidere, som hjalp til med å styrte en president, mislyktes i å nå de rette folkene med de riktige UFO-fakta - eller var også de innen visse nøkkelområder, en del av den store dekkaksjonen?

Og UFO-forskningen kan også ta på seg sin del av skylden. For mye uenighet mellom hovedgruppene i forskningen er én faktor. Kanskje en mer samkjørt gruppe ville hatt mer tyngde i kritiske øyeblikk når det ble øvet press på områder der det uten tvil var dekkaksjoner i gang. Og kanskje har innflytelsesrike forskere vært for opptatt med å finne et paranormalt svar på UFO-gåten. Ett faktum har stått ved lag i alle disse årene som er gått: Det rapporterte gjennomsnitts-UFOet synes å være en metallstrukturert farkost med vinduer og i landingsposisjon benytter det seg av og til av tre landingsben. - Mens denne generelle beskrivelsen kanskje passer på en farkost fra et eller annet mystisk område, antyder det også at designet er mer en ingeniørkunst enn en slags psykisk eller spiritistisk manifestasjon.

Og over til en akademisk tankegang. Er det riktig eller galt av forskningen - eller av meg selv - å forsøke å bryte opp lokket på en mulig Pandoras eske? Er det ikke moralsk riktig å få kjennskap til de havarerte UFOene og deres besetning? Er det et eller annet uhyggelig i den vedvarende undersøkelsen av vår planet Jorden?

Og dere spør kanskje: Hva er min egen mening om mine informasjonskilder som sitter inne med slike mektige vitneprov? For å være oppriktig så kan jeg ikke gjendrive noen av mine kilders troverdighet. De kommer fra vidt forskjellige steder, mange av dem har jeg måttet lete etter med stort besvær. Når man kjenner litt til hver enkelt persons karakter, tyder det på at ingen av dem bløffer, og det er vanskelig å tro at noen av dem skulle være "plantet", og selv om en eller to av dem var "plantet", hva så med resten av dem? Og, hvis jeg får lov å spørre: hvorfor plante informasjoner som ville kunne motarbeide den offisielle politikken som går ut på å spille på oppfatningen av hysj-hysj affære i forbindelse med UFOer?

Jeg må oppriktig innrømme at jeg ikke er i den guddommelige stilling at jeg kan gi en positiv eller endelig bedømmelse av gjenfunns-historiene eller mine informasjonskilder. På denne tynne bakgrunn må jeg tillate enkelte marginale feil i observasjonene eller små feil i den menneskelige bedømmelse av hver enkelt rapport. Jeg må imidlertid få lov til å sitere et gammelt ordspråk: "Ingen røyk uten ild" og fra min synsvinkel kan jeg virkelig se en helvedes masse røyk!

La meg nå forlate min egen tro og gå over til lesernes, og ta i betraktning hva dere må tro om meg sammenlignet med min blottstilling av meg selv. For å hjelpe dere i vurderingen, tillater jeg meg å opplyse at jeg personlig hverken har sett et gjenfunnet UFO, deler av det, eller noen av besetningsmedlemmene. Og jeg har heller ikke en eneste skriftlig beedigelse som kan bevise at noen av kildene mine har sett et gjenfunnet UFO eller dets besetning. Jeg har kun navnene og vitnesbyrdene deres. De har bedt om anonymitet og det har jeg respektert. Årsaken til det bør være klinkende klar for alle. I korthet vil derfor tilfellene som jeg nå vil presentere uten underskrifter for å støtte kildenes vitnesbyrd, kunne bli oppfattet som ryktemakeri.

Hvis ryktemakeri vil bli min bane, da må jeg ta standpunkt m.h.t. mine meritter når det gjelder troverdighet, noe jeg tror jeg allerede har etablert gjennom 29 år med UFO-forskning. Dere er dommer og jury.

Jeg vil nå gå over til selve vitnesbyrdene fra mine kilder angående GJENFUNN AV 3. GRAD:

2. del kommer i nr. 4/80.

Så minner vi om at vi ennå har hele årganger igjen av Rapportnytt 1979. Årgangen kan bestilles ved å sende inn kr. 30.- på vårt gironr.: 3 07 08 10. Merk talongen: Årgang 1979.

Jonathan Bugbees UFO. av Gary Levine, Ph.D.

Noen av de mest interessante UFOer er disse som opptrer på en vennlig og hjelpsom måte. Skjønt de er meget skjeldne, har de ikke desto mindre blitt registrert i de siste tre hundreår.

Et slikt tilfelle inntraff i oktober 1828, da Jonathan Bugbee, en farmer hvis alder er ukjent, ble tilkjent det privilegium av dommer William Peacock å lage takson av furu i et område, kjent under navnet "Landoffice Swamp". Denne sumpen som ligger ca. 12 engelske mil nordest for Jamestown, New York, er bare en liten del av en større sump, 6 miles i firkant og kjent som "Cassadaga-sumpen.

Mens han arbeidet alene med sponen inne i sumpen, mistet han enhver følelse med tiden, og han fant seg snart innhyllt av nattemørket. Hans stilling ble ytterligere vanskeligere på grunn av et lett regn, og han var ikke i stand til å lokalisere merkene på visse trær som hjalp ham til å finne vegen ut av sumpen. Jonathan Bugbee var forlatt i den uhyggelige sumpen. Famlende rundt i vann til knes, omgitt av giftige slanger, svarte bjørner og villsinnte gauper, visste han ikke hvor vegen var.

Men så, da klokken var ca. 9 om kvelden, kom det plutselig fram i nærheten av ham et skarpt lys ut av det beksvarte mørket. Det var "40 fot i firkant" og stod ca. 20 fot over hodet på ham. Lyset var så klart at han kunne lese øksemakerens navn på øksen sin. Idet han kikket seg rundt, kunne han finne igjen merkene på trærne, og han begynte å begi seg ut av sumpen. Men lyset forsvant og Bugbee stod der igjen like rødvill. Men like hemmelighetsfullt som det forsvant, kom det tilbake igjen og lyste opp vegen. Bugbee kom inn på hovedveien og skynte seg hjemover mens lyset etterhvert bleknet og forsvant igjen.

Det var mye snakk om Bugbees opplevelse, og en gammel nabo av ham som var overtroisk, slik mange var på den tiden, snakket om varsler, og spådde at farmen ville komme til å dø innen et år. Spådommen slo til, og lenge etter Bugbees bortgang fortalte fedre sine barn om det underlige lyset som ble kalt "et fosforskinnende skue".

Denne saken er av særlig interesse fordi den viser et velvillig UFO som reddet en manns liv. Og skjønt en mangler spesifikke detaljer om form, fart og fargeendringer, kan ikke dette UFOet betraktes som et naturlig tilfelle, som f.eks. en meteor. Lyset opptrådte intelligent. Det ble styrt og kom til syne to ganger.

MUFON-etterforskeren Christopher Centi, har fortalt meg at UFOer fremdeles blir sett i dette området, 151 år etter Bugbees opplevelse. Centi kan gjøre greie for fem godt dokumenterte observasjoner i området siden 1968.

Er Cassadaga-sumpen et "UFO-vindu"? Er det en sammenheng mellom UFOer og isolerte, nesten ugjennomtrengelige områder, slike som Cassadaga-sumpen? Hva er meningen med oppførselen til et vennlig UFO? Dette er i sannhet utfordrende spørsmål som, for å kunne bli besvart, trenger til mere granskning.

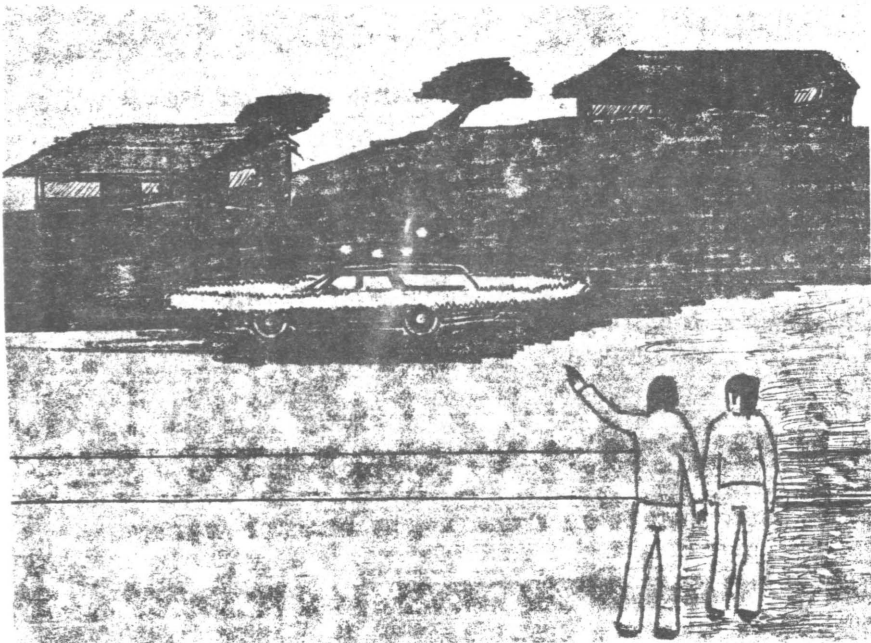
Bortført av ukjent luftfartøy ?

"France Soir" 10. desember 1979. v/ Jean-Francois Crozier.

Den 1. desember omtalte vi her i avisen om en UFO-sak hvor en 19-årig mann, Franck Fontaine, ifølge egen beretning skulle ha oppholdt seg 8 dager i rommet. Det lokale politi og forskere fra UFO-organisasjonen GEPAN undersøker fremdeles saken seriøst.

Mandag 26. november skulle tre menn kjøre avsted til Gisors fra Cergy (Val d'Oise), da de ble overrasket av, hva de betegner som et luftfartøy fra en annen verden. UFOet, som var hvit i fargen og sylinderformet, var utstyrt med fire lys lignende frontlysene på en bil.

De tre menn observerte fenomenet i fire minutter foran Franck Fontaines hus. Han ble stående igjen, mens de to andre løp inn for å hente et fotoapparat. Men da de kom tilbake var deres venn forsvunnet, og bilen stod på tvers ca 200 meter borte. Den var omgitt av en disig røk og tre-fire små kuler ble sett over biltaket. Klokken var da 04,00 Om morgenen.



Trond Pedersen.



Det tidlige tidspunkt på morgenen, beror på at de tre unge menn skulle til loppemarkedene omkring Paris for å handle med tekstiler. Ingen av dem ante da at det noen få minutter senere skulle skje noe fantastisk.

Klokken var straks fire, og de var nesten ferdig med innlastningen i bilen, en Ford Combi, da de fikk øye på noe som fikk blodet til å flyte raskere i deres årer: Ved enden av den øde veien kom der en kjempstor, skinnende gjenstand svevende mot dem - lydløst.

Jean Pierre og Salomon, løp inn for å hente et fotoapparat, mens Franck ble stående igjen som lammet. Da de kom ut igjen var som sagt Franck forsvunnet, mens bilen var omgitt av en lysende ring. Og i samme øyeblikk skjøt de lysende kulene rett opp og forsvant i et rasende tempo vestover.

Mennene løp hen til Combien hvis dører stod åpne og bilen stod i første gear - og ingen Franck.

Da de sjokkerte menn alarmerte politiet, trodde man først at det var en spøk. Senere fikk politiet mistanke om at det kanskje kunne dreie seg om en forbrytelse. Men Jean Pierre og Salomon ble forhørt hver for seg og avgav nesten like uttalelser. De sverget på at de fortalte sannheten, og at det ikke var avtalt spill... Og det var argumenter som talte til deres fordel: De var ved anholdelsen fullstendig edru. De har alle tre et godt rykte i sine hjemsteder, og ingen av dem var tidligere straffet. Så det var ingen grunn til at de skulle spille politiet et puss. Hver eneste dag uten salg på loppemarkedet, er for dem en dag med tap av penger. Og hvilken kidnapper ville vist interesse for en nesten ubemidlet markedshandler som Franck Fontaine, når det ellers i Frankrike vrir med millionærer?

Allerede noen få timer etter forhøret, startet politiet en storstilt etterforskning. Et stort mannskap finkjemmet området etter den forsvunne Franck Fontaine. Kriminalpolitiet var i kontakt med nesten hver eneste av de tre menns familie og bekjente. Dykkere gikk ned i Oise, men resultatet var negativt.

GEPAN, den statlige forskningsgruppe for overnaturlige fenomener kom inn i bildet. Fysikere, biologer og psykiatere, tok de to øyenvitner i lange kryssforhør. Men også de fant - akkurat som politiet - intet motstridende i mennenes uttalelser.

Så - nøyaktig åtte dager etter "bortførelsen", på nesten nøyaktig samme klokkeslett, ringte det på døren til fru Fontaine. Moren, som av forståelige grunner, ikke hadde sovnet siden sønnens forsvinnen, åpnet forsiktig døren - og med et gledesskrik falt hun i armene på sin sønn.

"Hva er det som er galt, mor?" kom det fra Franck, noe forvirret. "Hvor er Jean og Sol, har de forsovet seg igjen?" Han spurte om disse ting i fullt alvor. Det var ikke bare fordi han var forlegen ved synet av sin gråtende mor. Men da de var kommet til ro overfor hinannen ved kjøkkenbordet, og da hun stammende begynte å spørre om han ikke visste hvilken dag det var idag, svarte han at jo, naturligvis visste han det. I dag var det mandag 26. november, og klokken halv fem skulle de kjøre til Gisors sette deres telt opp. Men hvor er det blitt av de to sysvernerne?"

Da den forbløffende sannhet gikk opp for fru Fontaine, at gutten ikke hadde den minste anelse om hva som hadde gått for seg de siste åtte dagene, fikk hun hentet hans venner. Og da de var kommet, haglet spørsmålene over Franck. Han lyttet i taushet til deres utredning om den begivenhetsrike dagen og dagene deretter, og de kunne merke at det sjokkerte ham.

Jo, han kunne godt huske tidspunktet om morgenen og det skarpe lyset som kom henover mot bilen... "Jeg hoppet inn i bilen, startet og kjørte noen meter - så slukket motoren. Jeg må ha falt i søvn!"

Mere visste han ikke. Heller ikke da den offentlige anklager mistroisk forhørte ham, og vitenskapsmennene fra Paris tok ham i kryssforhør.

Det eneste politiet i Pontoise kunne tillegge saken var: "Den savnede befant seg etter eget utsagn den 3. desember ca. klokken fem om morgenen i, eller ved en kål-åker i nærheten av sitt hjem. Det ble ikke konstatert at han hadde vært utsatt for vold".

Forskerne fra GEPAN i Paris, forhørte Franck Fontaine under hypnose. Det kom en del detaljer om hans merkelige opplevelse frem: "Jeg oppholdt meg i et slags laboratorium. Hvite vegger, bord og stoler. Rundt om stod det små maskiner og speil, og overalt var det små kuler av klart lys. Kulene talte til meg. De sa til meg at jordboerne ennå var tankeløse, og at de i lang tid ikke hadde brukt sine åndelige kunnskaper fullt ut. - Jeg ble ikke redd, for det var ingen som var sint på meg. I 1983 vil de ikke-jordiske for første gang ta kontakt med jordboere, det forsikret de meg".

Nå er også de franske vitenskapsmenn overbeviste, sies det. UFOer er ikke fantasi. For det som Franck Fontaine og hans to venner har berettet, stemmer nøy overens og har inntil nå ikke vært mulig å motbevise.

Kredit: Harry Samlanes. - Redigering: FWK. - tegning: T. Pedersen.



Svak forbindelse mellom bakke-radar og UFO. v/Richard Hall.

I MUFON-journalen for 1979 (nr. 137) ble inntatt noen kommentarer fra en lengre artikkel av Patricia McMahon - om en radar-observasjon som tilsynelatende skjedde samtidig med den berømte saken fra 1971 med Hill-bortføringen i New Hampshire. Fru McMahon fortalte at arkivene til Project Blue Book inneholdt en henvisning til radar-observasjonen, men ingen fullstendig rapport.

Senere har David Webb informert MUFON-journalen om at Betty Hill fikk tak i kopier av luftvåpenets undersøkelsesrapport om radar-tilfellet, og at hun laget kopier som var tilgjengelig for etterforskerne i Massachusetts. Dave Webb sendte kopier av disse, samt innenlandske granskningsrapporter av Walter Webb (av 29. mai 1972) og John Oswald. Disse indikerte at radar-sporene og Betty Hill-tildragelsen, på tross av at tidspunktene falt sammen, sannsynligvis ikke hadde noen forbindelse med hverandre.



MUFON-journalen var ikke kjent med disse rapportene, og beklager å ha foreviget historien om at UFOet i Hill-saken kan ha vært oppsporet på radaren. Det er ikke funnet noe bevis for dette.

Luftvåpenets rapport, datert 20. september 1961 lyder som følger:  
KLOKKEN 06,14 - ETTER Å HA FLØYET 4 MILES, OBSERVERT UIDENTIFISERT LUFTFARTØY PÅ RADAREN. FARTØYET NÆRMET SE OG STOPPET OPP PÅ EN HALV MILE'S AVSTAND. LIKE ETTERPÅ OBSERVERT EN UTYDELIG GJENSTAND, MEN SNART MISTET DEN PÅ RADAREN. TÅRNET GITT MELDING OM LUFTFARTØYET, MEN IKKE I STAND TIL Å SE NOE PÅ NOE TIDSPUNKT.

På Oswalds rapport er inntegnet rullebanene og innkjørslene ved luftvåpenets base. Rapporten indikerer at det, ved Pease Luftvåpen Base ble oppdaget et eller annet uidentifisert luftfartøy (sannsynligvis et UFO) på radaren. På lav høyde lå imidlertid dette UFOet ca. 80 miles fra "bortføringsstedet", og da det ikke engang gav sterkt utslag på radaren, er det temmelig uvisst at dette har noe å gjøre med Hill-saken. Betty Hills påstander om flere radarsett hadde påvist et UFO, og at luftforsvarets piloter var på jakt etter det, er helt basert på muntlige utsagn fra bekjente, og det finnes ikke noen dokumentasjoner til støtte for dette.

Radar-observasjonen ved Pease-basen viser ikke engang klart at det var et UFO, eller at observasjonen har noen forbindelse med Hill-saken. Andre bevis foreligger heller ikke på nåværende tidspunkt.

MUFON-journalen nr. 140. overs: Anton Lidstrøm/SA.

#### SYLINDRISK OBJEKT FOTOGRAFERT OVER CANARY ISLANDS.

av William G. Hinrichesen.

Følgende beretning om en observasjon over Canary Islands, er den 8. august 1978 fortalt til herr Hinrichesen av Guillermo N. Lijtmaer under et personlig intervju i "Laguna Niguel", California. Hvorvidt dette er beretningen om et UFO eller ikke, er enda uklart. Det kunne ihvertfall ikke dreie seg om en rakett eller et prosjektil. -M.J.)

Herr Guillermo N. Lijtmaer, en profesjonell fotograf fra Buenos Aires, Argentina, hadde vært på reise gjennom Europa sammen med sin kone og deres to små døtre, siden november 1978. Den 5. mars 1979, var han på Canary Islands, ved vestkysten av Tenerife, for å være helt nøyaktig.

Denne kvelden oppholdt herr Lijtmaer seg på toppen av leiegården hvor han bodde, for å ta bilder av et ekstraordinært fargeskue på himmelen. Han kunne betrakte alle fargene i spektret, og disse dannet et mønster av konsentriske spiraler (ellipseformet). Dette skue varte i ca. 45 minutter på den svarte himmelen. Solen var allerede forsvunnet bak horisonten.

I alt tok herr Lijtmaer 5 bilder av lysfenomenet, ett hver gang mønsteret syntes å forandre seg i form og intensitet. Klokken var nesten 07,30 da han bestemte seg for å gå ned fra taket. På vei til sin leilighet møtte han en av leieboerne i boligkomplekset som ba ham komme inn for å se UFOet fra vinduet sitt. "Hvilket UFO?" spurte Lijtmaer. "Det jeg har sett er jo bare lys på himmelen". Naboen ba ham da vente og sa at han snart ville få se et UFO. Han sa han var sikker på det, fordi han hadde sett det samme fenomenet noen få år tidligere i et annet land. På dette tidspunktet begynte fargene på himmelen å spre seg utover og minsket i intensitet.

Da herr Lijtmaer nærmet seg vinduet, viste UFOet seg plutselig. Etter å ha krysset lysene på himmelen, syntes det å redusere farten betraktelig, og forandret kursen to ganger, idet det skjøt rett ut i en svak vinkel og forsvant. (Dette kan muligens bekrefte beretningen som piloten Eufonio Garcia Monforto gav til "National Enquirer" den 24. juli -79. Han flatet ut over Gran Canary på vei til Mauretania, Afrika. -"UFOet var på kollisjonskurs med oss, men plutselig forandret det retning og begynte å stige med en fantastisk hastighet". Han sa videre at det virker "sigarformet (og) metallisk".

Selve objektet var ikke godt synlig fordi det avgav noe som lignet gnister, og disse dannet en slags stor, tykk halo, som ble til noe som minnet om en gigantisk lyspære idet den utvidet seg. Det var ingen lyd å høre hverken før, under, eller etter observasjonen. Herr Lijtmaer hadde ingen mulighet til å bivåne synet fullt ut, fordi han var travelt opptatt med å sette opp kamera og ta bilder. Han klarte å ta tre bilder før UFOet forsvant. Han brukte et Nikon El kamera med automatisk eksponering, og Fuji film ASA 100.

Foreløbige spanske undersøkelser viste at hendelsen, som ble observert fra fire forskjellige øyer, skjedde på en avstand av ca. 200 kilometer. (Se forøvrig omtale av denne hendelse i Rapportnytt nr. 2 og 3. 1979).

MUFON-UFO journal okt. -79/overs: Anton Lidstrøm/SA.

1979. (fra side 3).

Av artikkelen fremgår det at det var sist i november 1979, at det nye radioteleskopet nær Stavropol - RATAN 600 - oppfanget signaler fra det ytre verdensrom, nærmere bestemt i midten av vår galakse, ca. 30.000 lysår borte. Det er omtrent så langt ned RATAN 600 rekker - en bølgelengde på 1,8 cm. Alle er enige om at det vil ta opp til ett års arbeid å løse puslespillet med de små fragmentene som ble plukket opp med nød og neppe av RATAN 600. Men, som en russer sa, hva gjør det så lenge som vi nå vet at vi er blitt oppdaget og at noen ute i verdensrommet faktisk forsøker å få tak i oss. For signalene som blir sendt ut er sikkert ment for oss ettersom de er rettet mot vår sol.

Hvem disse intelligenser er, og hvilket budskap de har til oss, mener russerne å ha svar på innen 10 år. Slutten på dette århundrede vil i sannhet bli svært spennende sier astrofysikeren Lev Mironovich Gindilis.

Vi sier oss enig i disse antagelser, men ser ikke bort fra at det vil skje sensasjonelle ting også i dette ti-året!

Red.

Nærkontakt med humanoider i Malaysia.

av Ahmad Jamaludin, MUFONS  
repr. i Vest-Malaysia.

UFO-besetninger eller "humanoider" representerer seg selv i forskjellige former og størrelser, slik som Ufoene selv gjør det. Verdensomfattende rapporter har fra tid til annen omtalt nye typer eller arter av humanoider, fra små bevingede skapninger til kolossale, hårbevokste uhyrer. Men fra rapporter så tidlig som fra 1897 er det nå klart at en type, den 4-5 tommer orientalske, går igjen. Disse ble sett rundt om i Frankrike under den store Ufo-bølgen i 1954, og fortsatte å bli observert så sent som i 1979 i Syd-Afrika. (Også i USA i 1976. Se Rapportnytt nr 4/77 s.13)

Mens man i andre land har opplevd nærkontakt med humanoider av variert størrelse, ønsker jeg å gjøre oppmerksom på rapportene fra Malaysia hvor tilfellene begrenser seg til bare én type, nemlig ørsmå vesener fra 3 til 6 tommer høye. Det har ikke forekommet en eneste rapport som omtaler møte med UFO-besetninger som er høyere enn 6 tommer. Det må også bemerkes at det ikke har forekommet et eneste tilfelle hvor UFOer som har landet på malayisk jord, har vært større enn 3 fot i diameter. Disse observasjonene er en gåte, og hvis det finnes noen forklaringer på dem, er det å håpe at en eller annen mulig sammenheng med de globale UFO-landinger kan være en nøkkel til UFO-fenomenene-.

Nedenfor er omtalt noen saker. Historiene er imidlertid ikke fullstendige, da hovedvitnene ikke kan lokaliseres.

Sak 1. Johore Bahru. 1970.

Fire gutter som en morgen var på vei til skolen, fikk se en liten UFO og ørsmå, 6-tommers vesener. Guttene fortalte det, så snart de kunne, til skolens rektor, og da hendelsen fant sted på skolens område, ble saken fort kjent, og alle på skolen finkjemmet området i letingen etter vesenene. De fant imidlertid bare en liten svidd flekk på bakken. UFOet var forsvunnet.

Sak 2. Gambang i nærheten av Kuantan. 1973.

To skolegutter påsto å ha sett ørsmå humanoider på bare tre tommer størrelse i skolens innhegning. Det er fortalt at et av vesenene faktisk ble fanget av guttene, noe som tiltrakk en av lærernes oppmerksomhet. Han kom tidsnok til å få se den ørvesle skapningen før den tilslutt klarte å unnsilpe.

Sak 3. Bukit Mertajam. 1973.

En flokk gutter som spilte fotball på et skoleområde, fikk øye på et lite UFO som landet i nærheten. Bitte små vesener kom ut av det, og en av guttene forsøkte øyeblikkelig å fange dem. Da ble en lysstråle skutt ut mot guttens hånd, og UFOet fløy bort.

Sak 4. Ipoh. 1973.

Et lite UFO med en besetning på ørsmå humanoider landet i nærheten av en skole. Flere skolegutter som betraktet det, varslet øyeblikkelig sine lærere som kom akkurat for sent til å få se objektet forsvinne.

Sak 5. Miri, Sarawak. 1973.

Flere gutter så en humanoid, kledd i en hvit drakt og ca. 6 tommer høy, idet han var i ferd med å kutte av en gjerdetråd med en intens lysstråle. De forsøkte å fange den, men den forsvant for dem i buskene. De kunne ikke se noe UFO.

Sak 6. Miri, Sarawak. 1973.

Flere feriefolk langs stranden observerte en gruppe ørsmå vesener, iført hvite klær. Det var seks eller syv av dem. De hadde ikke masker, og med unntak av deres størrelse, liknet de mennesker. Gruppen bestod muligens av både kvinnelige og mannlige vesener. Kvinnene var lette å skjelne på grunn av deres lange hår. Et forsøk på å fange dem mislyktes. Det ble ikke observert noen UFO.

Sak 7. Bukit Mertajam. 1979.

Et lite UFO landet på et jorde i nærheten av noen gutter. En gutt forsøkte å fange et 3 tommer langt vesen som kom ut av UFOet. Men det fyrte av en stråle som lammet den høyre hånden hans midlertidig. Deretter fløy UFOet bort.

-0-

Det var ikke mindre enn 7 rapporterte landinger i Malaysia fra den først kjente landingen i 1970 og frem til mai 1979. Av disse rapporter finner en fem tilfeller hvor det forekommer nærkontakt med bitte små humanoider, samt to andre saker, rapportert fra Øst-Malaysia, men ingen UFO ble sett i disse to tilfellene. I alle disse hendelser var vesenene enten 3 eller 6 tommer høye. Alle var utstyrt med et slags strålevåpen. De er beskrevet som ordentlig kledd, men klærne syntes å være i ett stykke. Noen hadde en smule større hode og runde øyne. Noen av humanoidene på 3 tommer hadde to antenneliknende ting som stakk fram fra hodene deres. Tilfellene 1, 2, 3, 4 og 7, inntraff i West-Malaysia. Alle disse ble rapportert av skolebarn, og samtlige landinger fant sted på skolenes områder.



Det er trolig enda tre tilfeller i Malaysia hvor møter med humanoider er forekommet, men desverre kan ikke opprinnelsen til disse hendelser oppspores. Et ferskt tilfelle, sannsynligvis en landing, inntraff den 26. mai 1979 i nærheten av Kulim, hvor øyevitnene - tre gutter og 2 voksne - påstår å ha sett et lite UFO sveve noen fot over bakken. Det gjorde kanskje et forsøk på å lande, da utstyr for dette allerede var senket ned. Da vitnene forsøkte å røre ved gjenstanden, fikk de en intens lysstråle mot øynene, som blendet dem for en stund. Dette viser at det lille UFOet ble styrt av en intelligens innenfra. Størrelsen tatt i betraktning (ca. 2 fot i diameter) kunne ikke mennesket, hvis det var noen der inne, måle mer enn tre tommer for å kunne leve komfortabelt inne i gjenstanden.

Av de 9 rapporterte landinger eller møter med humanoider, inntraff syv tilfeller ved høylys dag. En kjenner til at bare to landinger fant sted om natten. Det finnes ingen rapporter om møte med UFO-besetninger etter daggry. Alle disse UFOene som er blitt observert på nært hold på bakken, eller som er blitt sett svevende like over bakken, har målt i gjennomsnitt mindre enn 3 fot i diameter. UFOer som ble sett oppe i luften var i allminnelighet større. Det er blitt rapportert om tallerkenformete UFOer, store som hus, og som har fløyet over det fjellrike landet i Øst-Malaysia. Et ellipseformet objekt som liknet et neonlys ble også observert høyt oppe på himmelen.

UFO-observasjoner i nærheten av, eller innenfor skoleområder, forekommer rundt om i verden. Det er derfor ikke så merkelig at de fleste UFO-landinger i Malaysia fant sted i, eller nær slike områder. Enkelte forskere har mistanke om at UFOer har vist en betraktelig interesse for skoler etter de hyppige rapporter som er nedtegnet om dette. Men på grunn av landets beskaftenhet, behøver ikke dette være tilfellet i Malaysia. Fra luften tilbyr landet et halvt dusin typer av landingssteder, nemlig jungler, gummi- og oljepalmeplantasjer, rismarker, tinngruveområder og fotball-løkker. For en landing er tykk jungel og gummiplantasjer ikke ryddig nok. Rismarker og tinngruver er nesten isolert fra bebyggelsen, og hvis det forekom noen landinger der, ville de ikke bli bemerket (særlig hva angår de små UFOer). Det eneste landingssted som ville tiltrekke oppmerksomhet, ville være et jorde. - Hvorfor er malaysiske UFOer og humanoider så små sammenliknet med hva forholdet er i andre deler av verden? Hvorfor inntreffer de fleste landinger i fullt dagslys der andre landinger rundt om i verden, ifølge rapportene, i allminnelighet foregår om natten? Det er blitt lagt merke til at UFOer blir tiltrukket til områder hvor det forekommer høy seismisk aktivitet. Det er et faktum at områder eller land som ikke er utsatt for jordskjelv, har færre UFO-observasjoner sammenliknet med den mengde av rapporter som kommer fra jordskjelvsoner som har rekord hva angår skjelv, eller strek som bare har "følt" selv den minste rystelse.

I Malaysia forekommer ikke jordskjelv. Magnetiske uregelmessigheter som UFOer muligens bruker for å operere så overlegent, finnes ikke i denne regionen. Er den beskjedne størrelse en kompensasjon for dette, slik at det gjør dem manøvreringsdyktig til å lande og ta av på et magnetisk stabilt område? Fremtiden vil kanskje gi svaret.

The MUFON UFO Journal (Nov. 1979.

Oversatt av Anton Lidstrøm/SA

